

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:551

av Anders Åkesson och Eskil Erlandsson (C)

Förekomst av varg i områden med tamboskap

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att landets viltförvaltningsdelegationer bör avvakta med beslut om regionala miniminivåer på antalet vargar till dess att den utredning som regeringen har beställt av SLU och som ska beskriva effekterna av ett ökat antal rovdjur och fler rovdjursangrepp för landsbygdsföretagen presenterats.

Motivering

Det är inte okomplicerat att förena en levande vargstam med den mycket omfattande betesdrift med nötdjur och får som finns i södra delen av vårt land. Betesdriften i sin tur är en förutsättning för att hålla landskapet öppet. Många av de som idag håller betesdjur i skogs- och mellanbygder i södra delen av vårt land gör det främst för att slå vakt om det öppna kulturlandskapet. Den ekonomiska lönsamheten i verksamheten är mycket svag. Det finns därför skäl att anta att en ökad vargstam i området som innebär merarbete och en stor oro får många av dagens hållare av tamboskap att upphöra med betesdriften.

Jakt skapar gemenskap i bygden och är en uppskattad fritidssysselsättning för många landsbygdsbor. Den ger också ett välkommet inkomstillskott för de som väljer att arrendera ut jakten. Förutom att en ökad vargstam är mycket svår att kombinera med löshunds jakt är älg och rådjur vargens vanligaste föda och därvid uppstår en lokal konkurrenssituation om viltet.

Viltförvaltningsdelegationer på länsnivå har börjat bereda och i vissa fall fatta beslut angående en nivå för en vargstam i respektive län, detta utan att närmare ha utrett konsekvenserna av ett sådant beslut. Rimligt vore givetvis att först utreda konsekvenserna av en utökning av antalet vargar i området innan beslut om en möjlig nivå på vargstammen fattas. Den tidigare alliansregeringen gav SLU – Sveriges lantbruksuniversitet – i uppdrag att utreda effekterna av ett ökat antal rovdjur och fler rovdjursangrepp för landsbygdsföretagen. Utredningen skall vara klar under 2015. Utredningen skall också utreda vad de indirekta kostnaderna blir i form av merarbeten och produktionsbortfall för landsbygdsföretagen.

En rimligare beslutsgång i landets viltförvaltningsdelegationer hade varit att först avvakta med beslut om miniminivåer på antalet vargar tills utredningen presenterats för att med ledning av den klarlägga konsekvenserna av en ökad vargstam på landsbygden.

Oaktat ovanstående beslutsgång måste följande krav vara uppfyllda innan en utökning av vargstammen på regional nivå kan tillåtas:

- De kostnader som skador och förebyggande av skador medför måste fullt ut bekostas av staten. Skall vi få en långsiktig tilltro till den förda rovdjurspolitiken kan inte landsbygdens folk ensamma bära kostnaderna för en ökad rovdjursstam.
- Det öppna landskapet är prioriterat och får aldrig hotas av ett rovdjurstryck. Generösa bidrag till byggande och hanterande av rovdjursstängsel måste inrättas.

Anders Åkesson (C)

Eskil Erlandsson (C)